

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phẩm 25: TỊNH PHỤC TỊNH VƯƠNG

Phật dạy:

–Này Tộc tánh tử! Vào thuở quá khứ cách vô số kiếp, lâu xa khó lường, chẳng thể nghĩ bàn, bấy giờ có Phật hiệu là Tổng Thủy Lô Âm Tú Hoa Tuệ Vương Như Lai, Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn, thế giới tên là Chiếu minh nghiêm sức, kiếp tên là Ái kiến.

Lại nữa, Tộc tánh tử! Vào đời Phật ấy, có vị vua tên là Tịnh Phục Tịnh. Bấy giờ, nhà vua có một chánh hậu tên là Ly Cấu Thi; hoàng hậu có hai người con, một tên là Ly Cấu Tạng, hai tên là Ly Cấu Mục; hai người con này đều đã đắc thần túc, cử động nhẹ nhàng có thể bay được; đầy đủ trí tuệ, công đức hoàn bị, quả Thánh cao vời, hành hạnh Bồ-tát, ngày đêm tinh tấn chưa từng biếng lười bỏ phế, hết lòng chuyên tinh tu sáu pháp Ba-la-mật, khéo dùng bốn Đẳng tâm: Từ, Bi, Hỷ, Xả, cứu tế vô cùng, đều tuân hành và thông đạt ba mươi bảy pháp đạo phẩm, thông suốt đạo nghĩa, việc làm đã xong; định Tam-muội Tấn đái ly cấu, Tam-muội Độ túc nhật quang, Tam-muội Ly cấu hiển diệu, Tam-muội Tịnh trang nghiêm, Tam-muội Đại oai tạng đều được thông đạt; nhờ những định Tam-muội này mà vượt qua bờ kia.

Bấy giờ Đức Phật tập hợp bốn chúng, Thích Phạm, Tứ Thiên vương, chư Thiên, nhân dân ban tuyên nói phân biệt kinh Chánh Pháp Hoa. Khi ấy Phật thương tưởng tất cả chúng sinh xót thương quốc độ, muốn cho hóa độ tất cả chúng sinh đi vào đại đạo.

Lại nữa, Tộc tánh tử, hai vị thái tử ấy đi đến chỗ mẹ chấp tay thưa:

–Cúi xin mẹ rủ lòng nghĩ tưởng xót thương, chúng con một lòng muốn đến chỗ Phật, tham kiến thân Như Lai, cũng muốn lễ bái quy y. Vì sao? Nay Đức Như Lai vì tất cả chúng sinh cõi trời, cõi người rộng tuyên yếu điển là kinh Chánh Pháp Hoa, chúng con phải kính cẩn nghe Chánh Pháp Hoa.

Hoàng hậu Ly Cấu Thi bảo hai thái tử:

–Phụ vương các con, chí sùng ngoại đạo, tin ưa Phạm chí,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thường ôm sân hận, vì vậy các con chẳng thể đi được.

Khi ấy hai thái tử lại đồng tâm chấp tay, thưa mẹ:

–Chúng con bạc số sinh nhằm nhà tà kiến vô nghĩa. Hơn nữa, chúng con vốn là con Đấng Pháp Vương sẽ dùng kinh đạo giáo hóa phạm tục uest trước bỏ ngục hưởng chân; như vậy mới là Phật tử.

Khi ấy hoàng hậu Ly Cấu Thi bảo hai thái tử:

–Hay thay, hãy thực hiện đi, các con là con chí hiếu! Vì cha mẹ mà tu đại từ mẫn, hiển hiện thần túc. Cha các con thấy xong, trong lòng vui vẻ cõi mở, mới nghe các con, cùng đến chỗ Phật, đánh lễ thọ giáo.

Khi ấy hai thái tử liền nghe lời mẹ dạy, thân vọt lên đứng trên hư không, cách đất bảy nhẫn, nghĩ thương cha mẹ, hiện oai thần biến, ở trên hư không, hai người cùng lúc ngồi, nằm kinh hành, trên thân phóng lửa, dưới thân phun nước; trên thân phun nước, dưới thân phóng lửa, tỏa ánh sáng lớn chiếu khắp xa gần, hiện thân to lớn rồi lại thu nhỏ; từ hư không hạ xuống đi vào trong đất; hoặc vào trong nước, từ đất vọt lên, ở trên hư không giống như đạp đất. Hai thái tử ấy hiện bao nhiêu biến hóa, hiển hiện thần túc dùng để khai hóa cha mẹ. Khi ấy vua cha thấy hai con thần túc biến hóa oai đức như thế, mừng vui tột độ, tâm thiện phát sinh, cúi thân chấp tay hướng về hai con, nói:

–Thầy của các con là ai mà các con thọ nhận được việc ấy?

Khi ấy hai Thái tử tâu với vua cha:

–Đại vương muốn biết Thầy của chúng con chẳng? Đức Như Lai Chí Chân Tổng Thủy Lô Âm Tú Hoa Tuệ Vương là Thầy của chúng con, hiện nay đang ở dưới cây báu, ngồi trên pháp tòa vì bốn bộ chúng, chư Thiên, nhân dân quảng diễn tuyên bố kinh Chánh Pháp Hoa. Đức Phật Thế Tôn ấy chính là Thầy của chúng con.

Vua bảo hai con:

–Ta muốn đi đến chỗ Thầy của các con để đích thân kính cẩn nhận lãnh lời giáo huấn của Bạc Đại Thánh Vô Thượng Chánh Chân.

Khi ấy hai người con từ hư không hạ xuống đến chỗ mẹ, chấp tay thưa:

–Nhờ oai đức của mẹ nên cảm hóa được phụ vương; để vua cha

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tạo lập tâm Vô thượng chánh chân, nhờ đó mà thành tựu đạo nghiệp Thánh Tôn đã dạy. Xin mẹ thương tưởng cho chúng con đến chỗ Phật xuất gia tu đạo, được làm Sa-môn.

Khi ấy hai thái tử vì mẹ nói kệ:

*Xin mẹ cho chúng con
Xuất gia làm Sa-môn
Như Lai rất khó gặp
Thời gian dài chuyên học
Đều gọi là khó gặp
Giống như hoa Linh thụ
Càng khó gặp hơn kia
Nhàn tịnh chẳng thể được.*

Khi ấy hoàng hậu Ly Cấu Thi dùng tụng bảo:

*Mẹ đồng ý các con
Lành thay, con chóng đi
Bậc Thánh rất khó gặp
Mẹ cũng cùng xuất gia.*

Bấy giờ, hai thái tử tán thán bằng bài pháp tụng ấy để báo đáp cha mẹ xong, lại thưa với phụ vương và mẫu hậu:

–Cúi xin cha mẹ đồng nhất tâm cùng đi đến chỗ Phật Tổng Thủy Lôì Âm Tú Hoa Tuệ Vương và cũng để kính yết lễ bái quy y Đức Thế Tôn. Vì sao? Cha mẹ nên biết, gặp Phật ra đời rất khó; giống như hoa linh thụ, cũng như minh châu như ý tối thượng, Phật cũng như vậy, chẳng thể gặp lại. Vì vậy chúng con sinh lại chốn này, tâm niệm xuất gia công đức đệ nhất. Vì thế cho nên, cha mẹ chẳng nên ngăn cản mà nên chấp thuận, và bảo rằng:

Tốt lắm! Cho phép các con được xuất gia tu học, vứt bỏ ái dục, xả nghiệp thế tục. Vì sao? Vì được gặp Như Lai, là phước may vô lượng. Mạng người khó được, đời có Phật khó gặp; xa lìa tám nạn, được nhàn tịnh là khó, như chết sống lại.

Phụ vương và hoàng hậu đáp lời Thái tử:

–Được, nên biết đã đúng lúc!

Phật dạy:

–Này Tộc tánh tử! Bấy giờ trong cung của vua Tịnh Phục Tịnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

có tám vạn bốn ngàn cung nhân thể nữ, do cội đức đời trước được lãnh thọ kinh Chánh Pháp Hoa này, nên vốn là bậc đạo khí. Thái tử Ly Cấu Mục đời trước vốn tu hành tích chứa công đức từ lâu xa vô hạn. Thái tử Ly Cấu Tạng vào thuở đời trước xa xưa trong vô số trăm ngàn ức kiếp đã từng tu hành chánh định Tam-muội Khí ư chúng sinh nhất thiết ác thú. Sao gọi là chánh định Tam-muội Khí ư chúng sinh nhất thiết ác thú? Chánh hậu của vua, bà Ly Cấu Thi, mẹ của hai thái tử, hiểu rõ tất cả các pháp của chư Phật trong mười phương, các pháp yếu của chư Phật, tạng bí mật và Thánh tuệ vô cực của chư Phật, dùng quyền phương tiện hiện làm thân nữ vậy.

Phật dạy:

–Này Tộc tánh tử! Khi ấy vua Tịnh Phục Tịnh thấy hai thái tử hiện thần túc giáo hóa dẫn vào pháp chí chân của Như Lai, đã đạt đến siêu việt, lần lượt nhiều người đều được độ thoát; tất cả hạng mù tối đều vào đạo sáng, liền tự phát tâm cùng với bốn vạn hai ngàn quyến thuộc, hoàng hậu Ly Cấu Thi cùng với bè bạn, thể nữ ở trong cung quần thân, bách quan theo hai thái tử đồng thời đi đến chỗ Phật, cúi đầu lễ sát chân, lui về chỗ ngồi, theo vị trí đã có sẵn.

Khi ấy Đức Phật thấy vua Tịnh Phục Tịnh cùng với đông đảo quyến thuộc tự đến quy y, Ngài dựa vào bản hạnh, quán nhân duyên xưa, mà nói pháp cho họ, theo bệnh cho thuốc, ai cũng hiểu rõ, tâm thiện phát sinh, mừng vui phấn chấn. Ngay khi đó, quốc vương cùng chánh hậu Ly Cấu Thi và hai thái tử, cung nhân, thể nữ, tất cả người trong cung bỏ nước, bỏ cung vua làm Sa-môn. Sau khi làm Sa-môn rồi, trải qua tám vạn bốn ngàn năm tất cả để vâng giữ tu tập đạo nghiệp, tư duy quán sát yếu nghĩa của kinh Chánh Pháp Hoa, tụng đọc, làm theo như lời Phật dạy, không hề sai trái.

Vua Tịnh Phục Tịnh cùng quyến thuộc cung kính tuân hành siêng tu kinh Chánh Pháp Hoa trong tám vạn bốn ngàn năm xong liền đạt các cội đức và Tam-muội chánh định nghiêm tịnh. Vừa đạt định này, Vua tức thời vọt lên hư không, cách đất bốn trượng chín thước, đứng trên hư không, từ xa bạch với Đức Như Lai Chí Chân Tổng Thủy Lôì Âm Tú Hoa Tuệ Vương:

–Hai người con ấy chính là Thánh sư đã hóa đạo chúng con. Nhờ ân đức ấy, biểu hiện thần túc, hiển dương biến hóa, con nhờ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chứng kiến sự hóa hiện thân biến ấy mà tâm được khai mở, bỏ tục vào đạo, làm theo lời Phật dạy, vượt qua ách ế trước, thuận theo pháp luật trụ vững vô cực, được phụng sự Như Lai, nhận lãnh kinh pháp, là bậc Chí thánh không còn thiện sư nào trên nữa. Hai người con ấy thị hiện làm con sinh vào nhà con, đều là do công đức sáng suốt đời trước, nương vào tâm nhân từ của Phật, chẳng phải là chỗ nghĩ bàn của kẻ phàm phu.

Phật bảo vua:

–Đúng vậy, đúng vậy, đại vương! Như lời đại vương đã nói, hai vị thái tử ấy, vì trước đã gieo trồng phước đức nên mới thị hiện, vì muốn khai hóa vua, quyến thuộc và tất cả chúng sinh.

Phật dạy:

–Nếu Tộc tánh tử và Tộc tánh nữ học kinh điển ấy thì sinh ra chỗ nào, xoay vần sau trước để gặp thầy giỏi tuyên nói lời dạy của Thế Tôn, được vững vàng nơi đạo Vô thượng chánh chân, khai hóa chỉ dẫn, độ thoát tất cả; đó là việc làm vô cực vi diệu, lần lượt dạy nhau, lần lượt thành tựu cho nhau, đạt đến chỗ Thánh đế vô cực, gặp Phật là bậc Pháp Vương; do gặp Thầy giỏi nên được gặp Như Lai thọ nhận kinh pháp; nhờ ân khuyến trợ nên nay vua gặp được hai vị thái tử ấy. Các Tộc tánh tử ấy đời trước đã từng cúng dường phụng sự sáu mươi lăm ức trăm ngàn triệu vạn hằng hà sa Đức Như Lai Chí Chân và lại thọ trì kinh Chánh Pháp Hoa ấy, thương xót chúng sinh, chìm trong chín mươi sáu loại tà kiến chẳng có thể tự cứu, nên khai hóa họ khiến trụ chánh kiến, tu hành tinh tấn cầu đạo lớn của Phật.

Khi ấy Phật dạy:

–Này Tộc tánh tử! Vua Tịnh Phục Tịnh vào đời ấy khen ngợi các công đức, từ trên hư không hạ xuống liền đến trước Phật chấp tay bạch với Đức Phật: “Xin Phật nói rõ Đức Như Lai Chí Chân vào đời trước hành công đức gì mà Thánh tuệ cao vời, tướng giữa đôi mày phát ra ánh sáng chiếu vô số nước và con mắt sáng đẹp thấy khắp mười phương; tướng giữa đôi mày trắng như kha tuyết, mềm mại mịn đẹp rực rỡ nhuận sáng, bằng phẳng không vẹo, chỗ nào cũng chiếu sáng. Khuôn mặt Thế Tôn đầy đặn như mặt trời, đạo mục an trú như trăng mới mọc, tất cả chiêm ngưỡng không biết chán?”

Khi ấy quốc vương nói tụng:

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Công huân Ngài thù đệ
Nhiều ức trăm ngàn muôn
Hư không còn thể dụ
Tuệ Ngài chẳng thể lường.
Phật dùng tụng đáp:
Đời trước hành trung chánh
Bình đẳng thí cho người
Cho nên tướng giữa mày
Chiếu khắp không hạn lượng
Khai thị cho đèn tuệ
Mắt sáng hơn trời trăng
Mắt như trăng vừa mọc
Thấy khắp mười phương cõi.*

Khi ấy vua khen ngợi rồi chấp tay bạch Phật:

–Thật chưa từng có, lời giáo huấn của Như Lai Chí Chân từ bi rộng lớn vô hạn, công đức đầy đủ chẳng thể nghĩ bàn, diễn bày đạo nghĩa, ban dạy pháp cấm, khiến không tội lỗi, hoạn nạn đường dài đều không còn nữa.

Kính bạch Thế Tôn! Như con hôm nay, tâm chẳng phóng dật, do được tự tại chẳng rơi đường tà, từ bỏ tự đại, không theo hư ngụy, cũng không ân hận, chẳng khởi tâm ác và các nghiệp tà hại. Việc nước rất nhiều nhưng con muốn xuất gia tu học, chẳng trở về cung; con muốn quy y và dâng phẩm vật cúng dường.

Phật dạy:

–Rất tốt!

Khi ấy, vua liền đứng dậy đánh lễ chân Phật. Chánh hậu của vua, bà Ly Cấu Thi cỡi trăm ngàn anh lạc báu đeo trên thân để rải trên Phật. Do oai thần của Phật hóa thành tấm màn bảy báu đan xen, trong tấm màn đẹp đẽ lạ thường ấy tự nhiên có giường, trải bằng vô số tọa cụ khác lạ, Như Lai ngồi trên đó. Khi ấy quốc vương tâm tự nghĩ: “Thật chưa từng có. Thế Tôn Chí đức ở trong tấm màn đan xen, trông thấy Như Lai thật đoan chánh, oai thần rực rỡ, màu sáng đệ nhất, dung mạo đầy đặn sạch đẹp không gì sánh bằng. Nguyện khiến cho tất cả đều nhờ phước này.

Bấy giờ Thế Tôn bảo bốn bộ chúng:

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Các ông có thấy vua Tịnh Phục Tịnh nhất tâm chấp tay đứng trước Phật chăng?

Đều đáp:

–Đã thấy.

Phật bảo:

–Này Tỳ-kheo! Vua ấy trong đời hiện tại này là học trò của ta hiện thân làm Tỳ-kheo. Vào đời tương lai sẽ được làm Phật hiệu là Chung Đế Vương Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Thiên Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn. Cõi nước của Phật ấy tên là Quang phổ, kiếp tên là Siêu vương. Vào thời Phật ấy, các chúng Bồ-tát chẳng thể tính đếm, các chúng Thanh văn cũng vô số. Thế giới của Phật ấy bằng phẳng như bàn tay, không có lỗi lõm, không có cát sỏi đá. Khi được làm Phật, oai thần của vị ấy với vợ, to lớn vô cùng, sáng chói như thế.

Như Lai Năng Nhân bảo:

–Này Tộc tánh tử! Các vị muốn biết vua Tịnh Phục Tịnh phát đạo tâm lúc ấy chăng? Đâu phải người nào lạ. Chớ tưởng như thế. Vì sao? Vì đó chính là Bồ-tát Liên Hoa Thủ hiện nay. Muốn biết hoàng hậu Ly Cấu lúc đó chăng? Nay chính là Bồ-tát Quang Chiếu Nghiêm Sức; ngài thường nghĩ đến các Bồ-tát, thương xót chúng sinh nên sinh vào nước ấy khai hóa độ thoát họ. Muốn biết hai thái tử lúc ấy chăng? Nay chính là Bồ-tát Dược Vương, Bồ-tát Siêu Dược. Lại nữa, này Tộc tánh tử, Bồ-tát Dược Vương Bồ-tát Siêu Dược, công đức cao với vô hạn như thế đã ở chỗ vô số ức trăm ngàn vạn Đức Chư Như Lai vị trồng các cội đức. Hai vị Chánh sĩ Bồ-tát ấy, đạo đức hoàn bị, chẳng thể nghĩ bàn. Nếu có ai nghe danh hai vị Chánh sĩ này thì nên luôn chấp trì, tất cả mọi người đều nên lễ kính. Học sĩ như thế, cõi trời, nhân gian đều quy ngưỡng.

Khi Phật nói về sở hành ở đời quá khứ, tám vạn bốn ngàn người xa lìa trần cấu, chứng Pháp nhãn tịnh.

M

www.daitangkinh.org